

der have fundet Sted, ikke opnaaet den Kurs, som her er fket gennem den danske Nationalbank. De Konverteringer, der have fundet Sted, ere, saavidt jeg mindes, for norsk, svensk og hollandsk Regning. De store Konverteringer, som ere foretagne i de store Lande, ligge nogle Aar tilbage i Tiden. og de ville ikke ubetinget kunne sammenstilles med denne Konvertering, idet naturligtvis Samtidigheeden vil være afgjørende ved en Sammenligning. — En anden Ting, der er at mærke, er Bestemmelsen om, at det nye Statslaan skal være uopfigeligt i 10 Aar. Det er jo selvfølgelig en Indvømmelse fra den danske Stats Side, idet man derved giver Afstald paa i dette Tidrum at foretage yderligere Konverteringer, som mulig ellers kunde tilbyde sig og vise sig gennemførlige. Jeg skal imidlertid bemærke, at dette ikke er nogen ny Bestemmelse, der er knyttet til Optagelse af nye Statslaan eller Konverteringer, det er en Betingelse, der findes i flere af de tidligere afsluttede Statslaan, og er vel en af Priserne for Opnaaelsen af de Betingelser, paa hvilke Konverteringen i det Hele taget skal foregaa. Jeg skal med Hensyn til denne Uopfigelighed tilføie en Bemærkning i Forbindelse med, hvad jeg før yttrede om Prisen paa Statspapirer som Værdimaaler. Det er jo klart, at forsaavidt man gjør et Statslaan uopfigeligt, vil en Kurs til Pari ikke mere være Grændsen for dens Anvendelse som Værdimaaler, thi da vil der ikke længere være nogen Grændse for Stigningen. Skulde det vise sig, at Konjunkturrene fremdeles udviklede sig i den Retning, at Statspapirer hos os vilde stige yderligere, saa at de $3\frac{1}{2}$ pCt.s Papirer maaste endog steg over Pari, vilde dette Tidrum af 10 Aars Uopfigelighed ikke være nogen Hindring for den yderligere Stigning og forsaavidt kunne vise sig som en Prøve paa, hvor høit $3\frac{1}{2}$ pCt. danske Statspapirer kunde stige paa det almindelige Marked. — De Bestemmelser, der findes i § 2 d, indeholde i sig den Provision, for hvilken Overenskomsten med Bankerne er sluttet, den udgjør nemlig Forskjellen mellem Kursen $97\frac{1}{2}$ og $98\frac{1}{2}$. Der skal jo godtgjøres Obligationseierne kontant $1\frac{1}{2}$ pCt., drager man $1\frac{1}{2}$ fra 100 faas $98\frac{1}{2}$, hvilket altsaa vil være den Pris, til hvilken Obligationerne ville blive udbudte paa Markedet. Forskjellen imellem $97\frac{1}{2}$ og $98\frac{1}{2}$ udgjør Bankernes Provision, som altsaa bliver 1 pCt. Der vil vistnok ikke med Rette kunne reises nogen Anke over, at Provisionen er for høi, idet ved tidligere Statslaan Provisionen gennemgaaende har været 2 pCt. Det maa dog bemærkes, at de tidligere Statslaan ere afsluttede under uslige ugunstigere Vilkaar end

dette paa Markedet i Almindelighed, idet de enten have være afsluttede under særdeles vanskelige økonomiske Forhold for den danske Statskasse eller under Krigsforhold, saa at baade Kursen og Provisionen selvfølgelig har maattet vise sig ugunstigere for Statskassen. Men da Provisionen kun er det halve af, hvad der tidligere er beregnet, vil der næppe paa dette Punkt kunne gjøres nogen Indvending. Endelig tilføies der en Betingelse, som selvfølgelig ogsaa vil spille sin Rolle med Hensyn til Opretholdelsen af Kursen paa de nye Statspapirer, det er nemlig, at fra det Tidspunkt, da den nuværende Amortisation paa Jernbanegjælden ophører, skal Amortisationen sættes med et aarlig Beløb af $1\frac{1}{2}$ Million Kroner. Dette er en Tanke, som gjentagne Gange har været drøftet i Finantsudvalget, saa at det vistnok i det Hele taget er i Overensstemmelse med dette Things Dnske, ligesom det i det Hele taget maa svare til Thingets Dnske, at den overflødige Kassebeholdning i Aarens Løb maa blive formindsket, hvilket vil finde Sted ved Udbetalingen af 4 Million Kroner, hvorfor der ikke i Forslaget søges Dækning ved Optagelsen af den nye Gjæld.

Det er disse Bemærkninger med Hensyn til Entelthederne, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, forsaavidt ærede Medlemmer ikke selv have gjort sig nærmere bekendt med Detailerne. — Det foreliggende Vædringsforslag fra to Medlemmer i Udvalget skal jeg foreløbig forbigaa, indtil jeg har hørt Motivering, jeg skal da forklare, hvorfor Flertallet i Udvalget ikke har kunnet slutte sig dertil. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets usforandrede Vedtagelse.

Sag: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører og de øvrige Medlemmer af Udvalget i, at denne Sag bør fremmes og vedtages snarest muligt. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Bemærkninger, som kunde supplere dem, den ærede Ordfører har gjort, men kun tillade mig at udtale een Ting. Den ærede Ordfører sagde, at Statspapirernes Kurs var en Værdimaaler saavel for Statens Kredit som for Rentefoden i Landet, og han knyttede dertil forskellige Bemærkninger, som syntes at gaa i Retning af at mene, at denne Sag maaste er kommen temmelig sent frem, og at Finantsministeren allerede tidligere burde have søgt Konvertering. I saa Henseende skal jeg, da jeg derom har en anden Mening, udtale, at jeg tror, at den høitærede Finantsminister netop har været overordentlig heldig med at indgaa paa Konvertering, og ogsaa med at